

СЛАВИЦА ПЕЈОВИЋ

ИСПИС И СТРУЈ

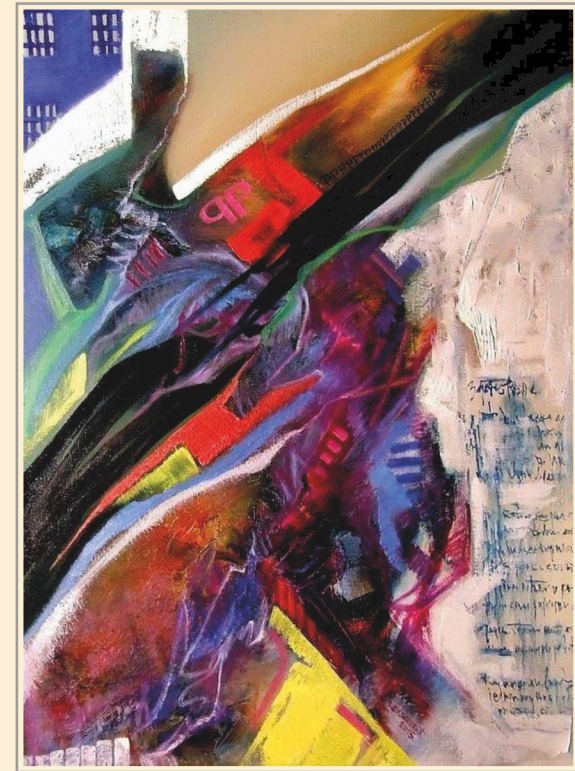

Славица Пејовић рођена је 1948. године у Мокрину (Кикинда). Завршила Факултет политичких наука- одсек међународних односа, дипло-матије. Аутор је три публикације: *Библиотека града Костолаца 1953-2003.*, *Каталог књига библиотеке града Костолаца 1882-1944* и *Костолац у огледалу књиге* као и три збирке поезије *Елегија без одговора* (2013), *Озар* (2014) и *Бит и сање* (2015). Песме су јој превођене на

грчки, македонски, албански и италијански. Добитник је више признања и награда у земљи и Италији. Добитник је Повеље за културу Града Пожаревца и престижних награда за поезију Premio internazionale i nazionale „Citta del Galateo“, Галатоне (Италија) 2013. 2014. и 2015. године а на Premio „Voice di POETA“, Песаро (Италија) 2015. године, осваја прво место за видео спот песме „Ходошашће“. Члан је Удружења Књижевника Србије, подпредседник Браничевско-стишке књижевне заједнице Удружења књижевника Србије, председник је Клуба љубитеља књиге „Мајдан“ у Костољцу и главни је и одговорни уредник истоименог часописа за књижевност, културу и науку. Живи у Костољцу.

ИСПИС И СТРУЈ

СЛАВИЦА ПЕЈОВИЋ

Славица Пејовић
ИСПИС И СТРУЈ

Библиотека
ЗАВЕТ

К њ и г а 5

У р е д н и к
Миљурко Вукадиновић

Насловна страна: Предраг Вујиновић,
БЕЗГРЕШНО ЗАЧЕЋЕ ПЕСМЕ

Славица Пејовић

ИСПИС И СТРУЈ

Костолац
2016.

ЉУБАВ А КРИЛАТ НИСИ

ЉУБАВ А КРИЛАТ НИСИ

Летиш
А крилат ниси

Ходиш по жици
И жару
Над водом лебдећи

Чудо је и то:

Машта б(л)удна
Слика
Оком из ока

И све је у то уткано:
Доживети
И преживети

То мораш

У јави... једном бар!

СТАНИШТА ЖУБОР

Купола
Опојена
Гласом
Анђела

И крошња
У цвету
Са певом
Птица

Жубор
Реке
И цвркут

Бескућном
Кров
Је -

Љубави станиште!

ПЕВ БУЋЕЊУ ЗАЛУД

Петли
Запевали
А мрак
Још је

Не певали
У зоре
Дугама
Обојеним

Лутали

Сад
Кад снови
У зенама
Дањују

А
Магла је
И
Ветар

Пев буђењу залуд...

СУМРАК ЦАРА

Нагомилане мисли
К'о тмасти облаци
 У реч би се
Излиле жучне
 У цвил
И олујом би
 Да прете
Ал' капи ниједне
 Ни ветра
Само сунцу Сумрак
И заклон невољном
Што ватру жељом
 Цара...

ЛИКОМ

У огледалу се
Прозирном
Огледам

Маглине у њему
Намах титрају
Бледе... нестају

Без ореола
Безвремено
У љубав гледам

СТУБ ОБАСЈАН

Сећања уписана
Пребираш
Време у времену
Траг

У кући
Паучином обавитој
Ормаре претураш
Све лептире налазећи

И трајеш тако
у
Кући родној

Обасјана....!

ЈЕД(И)НО

Сновима
Уплетени
Жељни

Стају
На дуб
Уклесани

Усуду
Бол
Истородан

Па
Уздах
Бивају

Узнети
Јесу
Једином...

ОМАМА, ГЛАД

Реч
Узвисна
Дар је

Ал'
Љубав
Иште
Више

Нежност
Да
Опије

Милозвуче
И
Миловања

Поглед
Жедно гладан
Жудан

Па једног
у
Једном

И
Никад
Крају

Срок!

СТОПЕ

Пешака
Литицом
Као сенку
Док ходи
Оком

Прати

Гласом
Сећања
Очију
Орошених
Прозбори

Опет

Реч
Из крлетке
У градину
Бујну
Пусти

Па крадом
Недогледу
Стопе
Утисни

Крочи Њему!

ИСПИС И СТРУЈ

У мраку
Душе две
Загубљене
Траже се

А једним
Путем уским
Ходе

Струј им
Додир
Само

Сретање

И опет лутња
И опет бег
И опет десе се

Неизбежно...

У следу
Нежности
Реч

Изречена жеже!

ЗАЈЕДНО, ХРАСТ

Мора се утећи
Пред олујом
Гране што крши

Пред силином
Реке
Надолазећих
Суза

Па на врх Храста
Столетног
Попети се

И мудрост Његову
Упити
Жудно

Урезати је
У год свој
Да бегу
Смисао даш

И трчати
Трчатиии
Обалом баш тад

Заједно!

ОБАЛА И СЈАЈ

У ветар
Дане

Једра да су!

Нек носе
Све
Што било је...

Ма све баш!

Само
Реч
Ону не...

Ни лепоту
Што оку
Сјај даде!

Па лелуј
Ноћу
Да је

На хриди
Што оста
Нади

Непресахлој...!

ПУТ ГРОМОВНОМ

Кад ласте
Освит
А не бег
Најаве
А
Кочије
Огњене
Полете

У њих би
Невеста
Женику

Муње
Што љутњу
Казују
Њој казна
Нису

Босиоком
Само
Украшена

Небо
Пут да јој је

Да гром
Стане
Миловањем бар!

УЗАЛУД, НИ ТРЕПЕТ

Угашени осмеси
Невољно нестали

И

Слике обрисане
У трену

Залуд...

Одбачена сећања
Забораву неће
Ни трепет да стане
У зени жеља

Па додири
Невидни
И
Дамари опет
Дан буде

Слике
У рам би
Да песма
Нова озвезда -

Јуче да сутра буде!

СТАЗЕ ШАПАТА

Теби
Немој
Реч што дарујеш
Немире будећи
Мир отимаш

Па ноћи несна
Зоре маглене

Нудиш узглавље
У наручју сањаном
И
Бокоре шапата
Миловања жуд

И куда би?

Стазама ураслим
У непроход давни
Ил'
Узвисна у дољу
Успламтелих жеља

У немости... куд!

ПЛЕС БОДЉИ

То није игра лептира
У ковитлацу јаре
И цвећа

Ни окрет
Пред
Огледалом

Одслик је то
Жуди узаврелих
Мириса наслутних

Уз ехо
Лелуја далеких
И шаптања

Кактуса
Жедног
Расцвалог

А бодље му
У витешком
Плесу

Штит
Љубави те
Ненадане... скривене...

Јасики далекој

ОЗВЕЗДАНА ПЕНЕЛОПА

Искрицама
У оку
За злослут
Слуха нема

Глас јој
Тији
А јека
Радовање

Па чекање
У нади
Дух јој
Мири

Да
Љубав је то
Што носи је
И слави

Са њим сама
На мору
Том

Узбурканом!

ЖЕЉА У МИРИСИМА

Венац плете
Пред огледало
Окићену води

У мирисима
Већ упијеним
Пламен да види

Жељ(е)на
Да онеми
Да сагори

Утекне

Ил спас
Реч је
Опет а

Неречена...!!!

(П)ЛУТАЊА ЛЕТОМ

У загрљају
мрака бљесак
и реч

Ноћца
сан разгони
ал' куда

Пут
светила нема
До зоре рудне
на видiku

Немир само
омамљује
Жеље сапете

И ланце би
да стаза
не би
море прегазила

Па закорак
Од немила
До недрага

Лутња залудна
и лет...

Да ли?...

(С)НАГА

Несити
Ал'
Достојни ни

Ни реч
Поклонити им

Мрвице
Само
Као
Џивџанима
За живот
И воде
Мало

Док
Сахну
Недостојни
Мимоићи их

Па плаветнилу
Уз молитву
Рођеном
Нествореном

Да реч
Његова буде

Снага
Нагости
И тон!

РЕЧ НЕИЗРЕЧ

ИСКОРАК ИЗ КРУГА

Нацртати
Сунце Месец
Прићи им на душомет
Облетети их

Током
Ока
И звука
Не сагорети

Из круга
Таме
Сабране
Искорачити

Бескрају
Лепотом
Полетети
У сусрет високо

РЕЧ НЕИЗРЕЧ

Захтевној
Никад
Довољна
Увек још... и још...

Док она бежи
Неизречена
Непостојна ли је
Неухватљива ли је

А
вода је
ваздух
жито расуто

И
листа лелуј
жеља
зов

Па како
име јој дати
досећи
записати

Сачувати
Непокорну!

КА ЗАНОСУ

Одломиш парче неба

Онај најлепши

Оплављен

И скријеш га

У тамни вилајет

Жеља и страсти

Снену

Вихор те буди

Раскрили копрене

Блудне

Па снове раздани

Додир у следу

Крај би

Почетак нови

Облак наде

Ко паперје расут

Чежње осмех

И пут погледу

Што тежи

Заносу...

МÊНЕ

Побеже
А месец
Млад

Без поздрава
Махну само
Прозебла

Огњу би
Па
Чека
Мêне!

СА ЈУТРОМ ОМАГЉЕНА

У таласима
Сећања
Плаве

Као мора

Из дубина
Потонулих
Сања

Као даљине

Омагљена
А
Блиска

На путу
Затрвених
Нада гашених
Залудно
Буде се

Јутром...

ИЗВОРИШТЕ, ЈАУК

Орао би лет
Ал' реч бржа
Голубици

Изворишту
Јаук и смех
Ожеђали су

Па гладни
Уз песму
Узлетели

Висовима
Изнедрени
Стасали

И опстали...

КОРАЦИ У ТРЊУ

На почетку ничега
И крају нечега
Очекивање

Увек на корак до
И корак од
Поћи

И мисао обући

Поглед упитни
У трњу

Па лет
клет
А
Обгрљеној
Удах
И уздах

Знамење
Поста
Нежности оробљеној...

ПРАСАК

Необјашњиво

А

Деси се

Прасак...

Космички

Божјим наумом

Ил' хтењем

Видљиво...

На таласу

вода

неухватљивих...

ЋУТАЊЕ ИЛ' ЗАМУК

Ноћ
у
Бегу

Праскозорје!

Белина
Расута
Буди

И осмех
Уздарје
(П)освојеној

Заводник
Ил' замук
Снене
Сновидне

Низ
Жељу
Јутру

Неверном...!

НЕСТВАРНО УЗНОСЕ ГЛАСИ

НЕСТВАРНО УЗНОСЕ ГЛАСИ

Брег оцветао
Маслинама
А море
Бисерјем посуто

Латице ветар
Не разноси
Нит бисере дну

А златном обалом
Горјем и водом
Узносе гласи

Нестварно...

Сан
Неодсањан...

А стварно бди..!

НИЗ РЕКУ ВИР

Питома
Дубином
Отамнела

И чамац
За двоје
Обујмљених

Само
Сумрак
Прекривач им

Невидљиво
Вир
Увлачи их

Клобуци
Не жубор
Тихи

УДАХ, ИЗ КРЛЕТКЕ

Из крлетке
Бег јој
Ал' у нове би

Па крила лепет
Цилик а не пев
Поста

Непослух не
То лет
За жиће би
Удах

Док вече стиже
Неосетно

Па јутру
Сан даривати
Одањен

Отићи, отићи...?!

САМО ПЛАВО

Плаветнило

Оку

Трепет

Лелуј

Цвет и пев

Небу

Лику

Жељном

У лету

Љубав

Недодира

Да проносе

Даљинама...

ВИСИНАМА ПОНИРАЊЕМ

Соколица
Небом би
Ал' гнездо
Хлад је

А голуб
Висовима
Док поток
Питомином жубори

Па узлет узвису
Понирући

ОПИШИ (У)ДАХ

Нежност
У себи
Лепоту
Што носиш
То нешто
У глави
Разум што
Мути и немир
Што прозрак
У
Боји је
Осликај

Срок
Већ
Певан принови
Летом Икару
Сличи
Па све
Или ништа
Међ звезде
Као
У „бајци“
Ил

Понору
Где чежња
Престаје

Са птицама
Што крила
Им
Стопише

А лете!

НЕСАГЛАСЈЕ

Звук
Са тона два
Звечи само

Без арије
И хармоније
Клепет то је

Па куд
И где
Денути га

У
Чвор
Везати

У шкољку
Сместити
Разазнати пев

Призив ли је
Ил' жал
Неутешних

Бисер док
Жељом
Творе а таворе!

СТИХ УМИТИ

У стих о загрљају
Други што невидеше
За бол и радост
Недодира
И погледа само
Сновидним дан умити

Може ли се...
Сме ли се...

КРИВИЦА ВЕТРА

У пламену
Док гориш
Пепелом би
Жар
Да кријеш

Ал' истре
Видне
Док
Осмех
Варнич

То ветар
Крив би
Жељу ока
Не скри
Ни корак!

(С)ТИХО ТВОРЕЊЕ

Стих мој
Ластавица
Окриљена
Жалу
И радовању
Као
Голубица
Да гуче
Кукавици
Тужбалица
Клета
Ал' увек
Тајна и суза
Отета
Па дарована
Душама
Благородним
У чекању!

*5. новембар 2015.
Бежанијска коса,
Београд*

(У)ПИТИ ДАН

Јутро омаглицом боји
Невидна и сен је
А зов чу се
За ехом корак
Стопе пратиш
У камен утиснуте

Даљу мораш
Магле где ни
Ни у оку
Само жежених
Додира
Осмехом осјајених

Па маглу разгониш
Сенци обличје
Дах
Па упијаш
Упијаш... ДАН!

ПЛЕС ЦЕЛОВА

Као голуб
Из руке
Опсенара крадом

У шатри
Где
Све сан је
У очима
Зачудним
А реч
Додирима
У жељама
Нестварним
Залепрша па даље

Стазом рока
Целов уз плес

ЧЕКАЈУЋИ ЛАХОР

ЧЕКАЈУЋИ ЛАХОР

Сањаш
О љубави великој
А она
Тихује

У теби
За тобом
Неосетно
Што прожима

Као додир
Сунца блиставог
Ил лахор
Благ ниоткуд
Као миловање
Речи што
Одзвон чекају

А ти не чујеш
Нити видиш
Глуха и слепа
У безгласју

Чекаш
У нади... Вечној!

(НЕ)ПОСЛУШ

Не дам срцу
Да дамаре ми
Буди
Ни на пут
Узбурканих мисли
Крене

Да залуд луга
И
Друго тражи

Молитвено!

ЦЕЛОВ ЈУТРОМ

Стихотворим
Зором
Птице ми сан
Разносе... Разносе
Само немири
Да утихну... Да утихну
Целови су то
И нежности зов
Душе... Душе
Милозвук

У трену то
След је дан
Вртлоге вртлоге
Да донесе
ил' смираје!

БУК

Не чује се
Јека громова
Нит
Муња види
У даљу
Где папрат
Циклама
Мирисе крије
Само хук
Жељом сањан

Никад повратку
Поћ
Реци тој
Што бук
Немиру
Смирај да
Њен тај
Напуштен
Никад утихнут!

ИГРА, БИСЕРНА

Речи
Као бисере
Сричеш
Сањаш
И додир сам
У косе да ткаш
Па нижеш...

Као
Грлица
Цвркут
Уносиш их
Ветру бар
Неказане

Па запеваш
Птицо
А знаш
Игра то је
Сјаја
Неодољивог...

Бисерна...

(Н)ОВИ СНИ

Слика
Што сан одслика
 Жеља је
 И пут твој
 Илузије
Да разбацујеш
 Ал оне
 Дан боје
Па сновидан
 Ходаш
Приче смишљајући
 Бар једну
 За ноћ
Док чекаш
 Сновесна
Опет невидан...

БРЕЗА И ВИХОР

Ковитла ветар
 Шибље
 У пустаре
 Трње
 На узвис
 Дамара
 Узбурканих
 Брези би
 Олуји
 Што пркос је
 Шумору
 Лишћа свелог
 Вихор прохуја
 Цвркут чу се
На ливади оцвалој
 И даљ је а
 Она беласа
 Лепотом
 Луч не гасне!

УЗ ВАТРУ НЕУГАСЛУ САН

Освите
Ти
Себе тражиш
Вез -Ватру
Неугаслу

Крећеш
Где си
Само сам
Путем
Који зове
Окићене
Па
Жељан
Чекаш
Узнет

КРЕМЕН САЛЕНТА

Сунце у таласима
Светило
Окове што разбија
Звезде кује
Жубор није
Нит олуја
Збори само зори
И ветру неверном
Да живот то је
Обале што мије
Кроз длан док точи

У п(р)отоку времена
Кремен за огањ
Песма та је
У Саленту скована!

ТУ СМО

Срећни бар тада
Зељом скрхани
У тмини где све
Видно је само нама
Сан као јава
Даљине као да ни
И очи твоје
Жељом окупане
Не остављају ме
Зором
Опет заједно
Жудно
И даље буде...
И даље буде...

Октобар 2015. Нардо

ДАРИВАЊЕ

Очи
И плавет
Свете Марије
И бисер
Шкољке
Седефне
Искон
У камену
Уклесан
Небу сличи
Невидном осмех
Дарован
Непознатој
Само ту... на стази

ДВЕ ФОНТАНЕ

Поглед очију радозналих
У граду заводном
Давнине упи
Незнајућ'
Дан што проноси
И тада ето ње
Фонтане са главом бика
Жеље што прима
Скрите у новчићу
Док тоне

Онда ход даље
Засењен надом
И сусрет са бљеском
Фонтане друге

Оку ли то игра слапова
Прасак боја
Што небу теже
Ил' дуга заноћила
Да радост нуди
А изненада... ту и новчић
Немири... жеље

Обојен бљес
Доживећеш
Недозвољено
Речено

А ја снено... поверовах!!!

26. 09. 2015. Нардо

НА СТАЗИ ЛЕПТИРА

Снови
Пробуђени
Бежу
Уздах прикрит
Лик у даљу
Сенка
Безнадна
И пут
Бегу
Сличи
Залудан би...
Јер
На стази лептира
Устрепталог
Све трен је
Само...
Нек траје
Док траје спас је...!

28. 09. 2015. Нардо

ПИСМА

Исписи
Дрхтурави
Мирисни
Орошени

Ружама
Босиоком
Радосницама
Бисерима

Незаборав
Скрит то
Срцу је
За немир је

Док дугу
Чекају
Нежна ли је

И увек
Окићен
ТРАГ!

МУК ЖУБОРА

УСНУЛА НА ПОКЛОЊЕЊУ

Звезданом јату
Долете
На поклоњење

Себе дајућ'
Вечношћу
Опседнута

Пут
Тајна
Јој
Поста

А песак
У клепсидри
Точи

Њима зрнца
У бескрају
Осењеном!

МУК ЖУБОРА

Питаш се
Да л' дану
Огледало дати
У плавети небној
Одсјају свом
Да диви се

И још
Милозвук
Коме поклонити
Кад жубор
Бистрика
Харфи слич

А лик нестваран
У њему извире
Безгласјем
Зове а мами...

Па
Утихнути
Заувек?

А бљесак
То је
Дану -
Чекање

Мук није!

ЧАР АУРОРЕ

Трен
Само
Потребан
Уснити

Бљеставу
Магичну
Угледати

К'о
Реч казану
Што узноси...

Док
Зов пробуђеног
Изнудица је
И
Сну
Одзив жудни

Нада
то ли само
би?

Кула што
карте јој
стуб?

Трен
Само
Ил'
Пут
Незнан овом
Чару...

Аурори...

У ОКОВИМА СУНЦА

Јутром
Кад очи осјаје
И чују: *Дан је*
Радости моја

Знај,
Биће добро
Бићеш добро

Упијаш тад
Маглу
У оковима
Сунца

Чујеш
Пев пев
Одлетелих птица

И мисли одлутале
Вратиш ту
Где све настаје

У осмеху бљесне
Па траје
И траје

Јер скаска је то
Што
Срећ(н)у буди
И у дану кишном...

Само тако!

ПО(Р)УКА

Њу голуб
Не доноси
Нити рука
Прима

Некад
Као
Пољуб
Мелемна

Или реч
Казана
Поглед ока
Ненадан

Варљива
Или не
Увек
Прочитана

Дар је
Ил' коб
Ал'
Урезан баш овде...

ЗОВ АУЛОСОМ

Луч се упали
ОКОМ

Плану светлост
Затомљена
Неугасла
Невидна

Писменима
Смисао даде
А Еутерпи
Звук

Отргнут
Аулосом
Зов би то
Заноса

Дану сањаном!

ЗИМА ДА ПРОХОДИ

На грани крхкој
Којој лист украс није
Ни цвркута
Ни лелека...

Лет јој ледни
У паперју
Сва
Храни би

Као просјак
Парицу
Мрве
Збира

Зрно скрито
Рукама
Расипника
Цариника

Са надом
Жељне
Да ниче
До освита њеног

А клоун
У шатри топлој
Са сузом и осмехом
Исцртаним

Прича о лугу
И трави зеленој
Гранама оголелим
Што озеленеће

С пролећем у корак...!

А САД

У данима мрзлим
Кошаве ето
Ненадано
Очи пробија
Гране ломи
Носи носи носи

И одбегле враћа
У окриље
Врту врту врту
Смиљем што мирише
Витлања где ни
А тмуша разнета је...

Па зато
Нек носи
Пустаром се мора...
Тамо или Овамо?!

ДЛАН И ЛИСТ

Дланови празни
Птицама хранилица нису
У њима ни цвета мирис
Тек лист нанет
Уздахе броји

А она
Дану свијена
Тоном
Узнос и искре
Слива бојене

У длан...
У гудало...

Дише
Миловањем обасјана
А лишће лишћу!

УТОЧИШТЕ

Ја лутна
Град светлости
Љубав што разлива
Пожелех да видим

И дођох

Радознала
С' надом
Устрептала
И видех
Три куће
Под једним
Кровом
Невесту
Окићену
Лепоте блудне
И музе
Машту
Док буде
Красоте
У оку у оку
Глед само
А ја лист

Ветар
Пустахија
Нанесе ме
Своје не видех
Ни себе ни себе
Ни Њега
Па уточишту
Своме
И својима
Ту...!

12. децембар 2015.

Црква св. Саве у Паризу

ИСТИНА У ТОНУ

Два ока
А слик један
И руке молитвене
У једну спојене

И срце удвојено...
И речи две...
Два тона
На жици једној

Као две истине
У пољупцу нежном
А одговор
Где наћи?

у
Оку
Руци
Срцу...

Тајна оста!

РЕЧ О РЕЧИ

ОД ПРЕД-ВИДЉИВОГ ЗНАКА ДО МАТАФОРИЧКО-МЕТАФИЗИЧКОГ ЧВОРА

(Славица Пејовић: *ИСПИС И СТРУЈ*)

Славица је Пејовић своју дугогодишњу културолошко-библиотечку мисију, коју с једне стране чини пасионирана активност на организовању културног и књижевног живота а са друге, као лепа допуна, нека врста остављања писаног трага у времену – специфично културолошко-антрополошки одређено издаваштво („Библиотека града Костолца 1953-2003“, „Каталог књига библиотеке града Костолца 1882-1944“ и „Костолац у огледалу“) природно, на суштински начин, „зачинила“ ауторским песничким трокњижем (*Елегија без одговора*, 2013, *Озар*, 2014 и *Бит и сање*, 2015). Та песничка ниска, како је већ примећено критичким текстовима који су испратили ове књиге (Славица Јовановић, Радомир Андрић, Ана Дудаш, пре свега) део су једне јединствене књиге чији су заједнички именитељи: понајпре, лапидарни кондензовани стих, изведен језичким минимализмом или оскудицом („испошћена метафизика“, како луцидно примећује Р. Андрић), писано по андрићевским захтевом да треба писати тако да речима буде тесно а мислима пространо, са осетним додиром/до-

слухом по сродности (у Настасијевићевом песничком и поетичком кључу)...

Побројана својства препознатљива су на плану форме док су се на тематско-мотивском плану кретала од интимне сновитости и душевног светозарја до химничких обраћања Творцу...

Нова песничка књига „Испис и струј“ пређени пут подразумева али медитативно је у тихом а дубоком садејству са метафориком која је тек у функцији наговештаја симбола на обзорју песме. И овде са ослоном на минималистичку поетику поетске исказности где је удар енергије речи на њеном пропуту тј, вертикалном паду, *од знака до чвора*, у обрнутој путањи у односу на магијску формулу Никите Станескуа из књиге „Чворови и знаци“.

Симболошка аура песме успоставља се и навешћује већ насловом песме, где је, за разлику у односу на претходну поетску фазу (трилогија), све ређе једноречје које је једва дотицало симболично озарењем стихом који се вртоглаво рушило идући ка свршетку песме где је поента било само окрзнуће а не чвор... Тад су наслови било овог типа, понајчешће једноречни - именица, почесто и глаголска и толико (Чекање, Жеља, Слика, Олуја, Клетва, Очи, Ноћу...) а у новом усложњеном поетском проговору читамо (Љубав а крилат сам, Станишта жубор, Оама, глад, Пут громовном, Испис и струј, Реч неизреч...). Већ у наслову је осетно

симболошко жариште које ток песме усмерава тј. преусмерава у поновљеном читању, нарочито јер успорава „отежава“ читање, тражећи захтевног читаоца.

То је крупна промена коју и наслов књиге („Испис и струј“) најречитије потврђује. „Испис“ је извод из емотивних стања лирског субјекта која не пребирају само по интимном већ се срећу и са „битним и судбоносним“ а „струј“ је она жива језичка матица која прати језички удар, негде преносећи само бруј или сенку притајене речи која се у ткиву песме осећа... И на плану ширења стиха па структура песма бива мање „растресита“ а стиховним разграњавањем постиже се вишезначна значењска аура која има метафоричко и метафизичко озарење у свом делокругу. Евидентно је да је напуштање језичке расутости и тзв. „језичког растура“ зарад проширења стиха изазвало усложњавање значењског плана и поред тога што је уместо слике често понуђен наговештај слике. То само појачава „струј“ песме, призивајући сублимацију вишегласја (исценираног) у постојаности сазвучја душе и осећајних нијанси медитавног које кроз песме дискретно провејава...

Уз то циклусна организација књиге није оптерећујућа и презахтевна, она само у благим назнакама усмерава читалачку пажњу ка песми као јединици читалачке мере...

Мислим да је управо то – вишеплано усложњавања света песме – један од изазовних путева певања ове ауторке која је очито један круг певања трокњијем заокружила и сад све извесније иде ка новим поетским отварањима и новој и специфичнијој лирској исказности.

Миљурко Вукадиновић

САДРЖАЈ

ЉУБАВ А КРИЛАТ НИСИ

Љубав а крилат ниси.....	7
Станишта жубор.....	8
Пев буђењу залуд.....	9
Сумрак цара.....	10
Ликом.....	11
Стуб обасјан.....	12
Јед(и)но.....	13
Омама, глад.....	14
Стопе.....	16
Испис и струј.....	18
Заједно, храст.....	20
Обала и сјај.....	22
Пут громовном.....	24
Узалуд, ни трепет.....	26
Стазе шапата.....	27
Плес бодљи.....	28
Озвездана Пенелопа.....	30
Жеља у мирисима.....	31
(П)лутања летом.....	32
(С)нага.....	34

РЕЧ НЕИЗРЕЧ

Искорак из круга.....	39
Реч неизреч.....	40
Ка заносу.....	42
Мёне.....	43

Са јутром омагљена.....	44
Извориште, јаук.....	45
Кораци у трњу.....	46
Прасак.....	47
Ђутање ил' замук.....	48

НЕСТВАРНО УЗНОСЕ ГЛАСИ

Нестварно узносе гласи.....	51
Низ реку вир.....	52
Удах, из крлетке.....	53
Само плаво.....	54
Висинама понирањем.....	55
Опиши (у)дах.....	56
Несагласје.....	58
Стих умити	60
Кривица ветра.....	61
(С)тихо творење.....	62
(У)пити дан.....	63
Плес целова.....	64

ЧЕКАЈУЋИ ЛАХОР

Чекајући лахор.....	67
(Не)послуш.....	68
Целов јутром.....	69
Бук.....	70
Игра, бисерна.....	71
(Н)ови сни.....	72
Бреза и вихор.....	73
Уз ватру неугаслу сан.....	74

Кремен Салента.....	75
Ту смо.....	76
Даривање.....	77
Две фонтане.....	78
На стази лептира.....	80
Писма.....	81

МУК ЖУБОРА

Уснула на поклоњењу.....	85
Мук жубора.....	86
Чар ауроре.....	88
У оковима Сунца.....	90
По(р)ука.....	92
Зов аулосом.....	93
Зима да проходи.....	94
А сад.....	96
Длан и лист.....	97
Уточиште.....	98
Истина у тону.....	100

РЕЧ О РЕЧИ

Миљурко Вукадиновић:

ОД ПРЕД-ВИДЉИВОГ ЗНАКА ДО

МАТАФОРИЧКО-МЕТАФИЗИЧКОГ ЧВОРА.....103

Славица Пејовић
ИСПИС И СТРУЈ

Издавач:

Клуб љубитеља књиге „МАЈДАН“ Костолац

За издавача:

Мира Филиповић

Уредник:

Миљурко Вукадиновић

Технички уредник:

Жељко Деветак

Штампа:

Стојадиновић

Петровац на Млави

Тираж: 300

ISBN: 978-85-85413-71-1

2016.

CIP - Каталогизација у публикацији –
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-1

ПЕЈОВИЋ, Славица, 1948-

Испис и струј / Славица Пејовић. - Костолац :
Клуб љубитеља књиге "Мајдан", 2015 (Петровац
на Млави : Стојадиновић). - 112 стр. ; 17 см. -
(Библиотека Завет / [Клуб љубитеља књиге
"Мајдан"] ; књ. 5)

Тираж 300. - Стр. 103-106: Од пред-видљивог
знака до матафоричко-метафизичког чвора /
Миљурко Вукадиновић.

ISBN 978-86-85413-71-1

COBISS.SR-ID 221665292

